

Gunther Cusse en Geert De Weweire

Met elk een eigen takenpakket op het bedrijf zoeken de schoonbroers Gunther en Geert het optimale evenwicht tussen melkvee en akkerbouw.

Aantal melkkoeien:	110
Totale veestapel:	260
Hoeveelheid land:	90 hectare
Melkquotum:	1,1 miljoen liter

Optimale graslanduitbating als belangrijkste eigen eiwitbron bij Gunther Cusse en Geert De Weweire

Ruwvoer zien als akkerbouwteelt

De ruwvoerteelten bekijken Gunther Cusse en Geert De Weweire uit Assenede allemaal door een akkerbouwbril. Het jongvee en de koeien houden ze bijvoorbeeld bewust binnen om het grasland op die manier optimaal te kunnen benutten.

tekst **Annelies Debergh**

Het huisnummer is opgesplitst in twee huisnummers. Het geeft meteen de band aan tussen de bedrijfsleiders die dit akkerbouw- en melkveebedrijf in Assenede runnen. Zo werkt Gunther Cusse (36) al sinds enkele jaren samen met zijn schoonbroer Geert De Weweire (28). Ze hebben beiden hun eigen taken op het landbouwbedrijf.

De bijzondere vorm van samenwerken kwam tot stand doordat Geert doof is. Gunther heeft het woord en vertelt dat schoonbroer Geert naast een halftijdse job buitenshuis ook het melken en de kalveropfok voor zijn rekening neemt. Gunther zorgt voor het voeren van alle vee en voor de verschillende teelten, terwijl schoonvader Robert Hermy de fok-

kerijman blijft. 'Misschien is deze samenwerking wel gemakkelijker dan vele andere', zegt hij. 'We hebben duidelijke afspraken over de werkzaamheden. Elk heeft hier in principe zijn eigen vaste taken.'

Al zeven jaar is Gunther aan de slag op het melkveebedrijf. Als niet-boerenzoon rolde hij via zijn vrouw Hilde De Weweire

Voor het voeren van de koeien wordt zo veel mogelijk beroep gedaan op grondstoffen van eigen bodem

re de landbouwsector binnen. Naast het melkveebedrijf bouwde Hilde een kinderopvang uit. 'Ik heb al van in mijn jonge jaren veel binding met de landbouw', zegt Gunther. 'Al van kleinsaf ging ik bij een boer in de buurt werken en tegen het einde van mijn studietijd had ik al acht witblauwen.'

Stierkalveren aangehouden

Op het bedrijf lopen nu ongeveer 260 stuks vee. 'Ik heb nog altijd een twintigtal witblauwen lopen.' Die worden straks niet ingeruild voor meer melkkoeken. 'De hobby blijft. Ik heb er nog nooit aan gedacht om ze weg te doen. Ik vind het gewoon een mooi type dier.' Dat het bedrijf naar verhouding veel dieren telt, verklaart Gunther door het aangehouden van de stierkalveren. 'Met de slechte kalverprijzen en de quotumproblematiek heb ik vorig jaar veel kalveren aangehouden. Het teveel aan melk kon op die manier goed weg en er was toch een ruime voorraad ruwvoer en voldoende grond voor mestafzet.' Een aantal stiertjes vertrekt elk jaar voor natuurlijke dekdiens. 'Met de verkoop van tien tot twaalf stiertjes per jaar is dat een mooie neventak. De rest gaat weg voor de slacht.'

De melkproductie lag het afgelopen op 9600 kg melk met 4,10% vet en 3,48%

eiwit. 'We hebben het voorbije jaar fors op de rem moeten staan en dat zie je ook aan het jaargemiddelde.' Voor Gunther is het een uitgemaakte zaak: 'Dat nooit meer. We waren vorig jaar erg zuinig met krachtvoer, maar dat is verre van gezond voor de individuele koe. Als een koe melk wil geven, dan moet ze daar de nodige steun voor krijgen. Koeien opdrijven is moeilijk maar ze terugtrekken in aantal liters melk ook.'

Meer dan verdubbeld

De afgelopen zeven jaar ging het melkquotum van 560.000 liter naar ongeveer 1,1 miljoen liter melk. Het afgelopen jaar is geïnvesteerd in 237.000 liter melkquotum. 'We kunnen dit jaar in elk geval gerust slapen. Wij hebben onze verzekering voor komend jaar genomen.' Vaarzenverkoop was een andere optie maar daarin ziet Gunther geen heil. 'Vaarzen zijn de toekomst van je bedrijf. Die houd ik liever zelf aan.'

Voor de komende jaren plannen Gunther en Geert geen opvallende uitbreidingen. 'We willen vooral het economisch rendement per koe nog verder verhogen. Dat cijfer wordt nog meer van belang.' Gunther noemt onder meer het verhogen van de kilogrammen-vet-en-eiwitproductie per koe en het opkrikken van de langleefbaarheid van het vee. 'Daarbij hoort het werken met zo veel mogelijk producten van eigen bodem. Voor energie lukt dat al aardig, in eiwitvoorziening is dat nog moeilijk.' Daarmee komt de akkerbouwtekort om de hoek kijken. Aardappelen, wintertarwe, wintergerst, triticale, gras, mais, voederbieten en graszaadteelt laten een lijvig teeltplan zien. 'We streven naar hoogproductief gras. Graslanduitbating is enorm belangrijk. Het is de belangrijkste eiwitbron van eigen bodem en de enige teelt waar meteen ook wat extra te halen valt.'

Het rantsoen omvat mais- en graskuil met daarnaast ook ccm, geplette triticale, bierbostel en perspulp. Dat laatste product wordt dit jaar nog vervangen door voederbieten die tijdens het inkuielen van de mais worden gemalen en verdeeld in de sleufsilos. 'Dan hoeven we geen perspulp meer aan te kopen', klinkt het. De gerst wordt in een mix met soja gebruikt als lactatiestarter. 'We verdelen die mix handmatig aan het voerhek aan de verse koeien. Het is meteen ook een belangrijk controlemoment. Je ziet meteen hoe een koe reageert en krijgt een goed beeld van al je koeien.'

De fokkerij op het bedrijf ligt nog steeds

Van boven naar beneden:

- Lactatiestarter op basis van soja en eigengeteelde gerst
- De lactatiestarter wordt met de hand verstrekt
- Alle jongvee is op stro gehuisvest
- Ccm van eigen korrelmais vervolledigt het rantsoen van de koeien
- Het rantsoen wordt gemengd

De droge koeien en de attentiegroep met pas afgekalfde koeien zijn allemaal op stro gehuisvest

in handen van schoonvader Robert Hermy. Gofast, Snowfever, Danno, Aram, Crown, Rozello zijn ingezet naast Insirestieren. 'Maar ik blijf voeding veel belangrijker vinden', zegt Gunther nuchter. 'Fokkerij speelt een rol, maar daarmee geraak je niet snel vooruit. Een rantsoenaanpassing kan van de ene dag op de andere een verschil maken in rendement.'

Het fokken is gericht op langleefbare koeien; duurzaamheid en vruchtbaarheid staan dan ook hoog op het verlanglijstje. Voor productie is 10.000 kg melk een mooi streefdoel en het totale vet- en eiwitgehalte kan nog wat omhoog, vindt Gunther. 'En we willen geen al te kleine koeien. Geef ons maar koeien met veel capaciteit, ruwvoerkoeken. Dat zijn de meest rendabele koeien.'

Voer van eigen bodem

Zelfvoorzienend zijn in ruwvoer en mestafzet blijven hoofdzaak in de toekomst. 'We willen hoe dan ook een gemengd bedrijf blijven met melkvee én akkerbouw', beklemtoont Gunther. Behalve risicospreiding zijn daar nog andere redenen voor. 'Een aantal reststromen van de akkerbouwproducten kan door de koeien opgewaardeerd worden.' Gunther wijst onder meer op de graszaadteelt. De eerste snede wordt ingekuuld, de tweede

snede wordt gedorst met graszaadhooi als restproduct en de laatste snede wordt weer ingekuuld. Ook het graan benutten Gunther en Geert zelf. 'Door het zelf te verbruiken halen we nog wat extra winst en hoeven we minder krachtvoer aan te kopen.'

Het stro wordt als strooisel in de stallen gebruikt. 'We hadden een ligboxenstal en hebben twee jaar geleden een potstal bijgebouwd. Ook al ons jongvee zit op stro. Als we nog bijbouwen dan wordt het weer strohuisvesting.'

Er is ruimte voor een totaal van 130 melkkoeien, waarvan 80 op ligboxen en 50 op stro. 'Alle droogstandsgroepen zijn op stro gehuisvest en pasgekalfde koeien blijven daar tot veertien dagen na kalven.' Voor stro is het bedrijf ongeveer 75 procent zelfvoorzienend. De rest wordt aangekocht. 'We kunnen meteen ook de stalresten weer goed benutten voor het bemesten van onze grond. Vaste mest blijft beter voor het bodemleven en het behoud van vruchtbare grond.'

Een nadeel van strohuisvesting is de benodigde oppervlakte per koe, stelt Gunther vast. 'We strooien de koeien met behulp van een stroblazer en hebben er geen extra werk aan.' Maar de bedrijfsleider ziet ruim zo veel voordelen zoals de eerder genoemde vaste mest. 'Een potstal, daar kun je elk type koe in kwijt;

of ze nu jong, oud, ziek of gezond is. Voor een gemiddelde koe past de ligbox goed in de eerste, tweede en zelfs derde lactatie. Maar als ze echt oud moet worden, dan gaat dat het beste op stro.'

Grond maximaal benutten

De koeien blijven hoe dan ook bewust binnen. 'Om de koeien te weiden moesten ze de weg oversteken', noemt Gunther als belangrijkste euvel. 'Als je met verschillende groepen werkt, is beweiding ook moeilijk.'

Hij ziet veel voordelen van het binnenhouden van koeien en jongvee. Met name voor de vaarzen had het opstallen een positief effect. 'Sinds het opstallen kalven de eerstekalfsdieren vroeger af en produceren ze meer en gemakkelijker melk. Het vee is op stal ook beter beschermd tegen dierziekten.'

Gunther zet nog even de bril van akkerbouwer op en meldt de verhoogde productiviteit van het grasland door opstallen. 'Nu kunnen we het gras als een echte teelt zien. Met elke vier tot vijf weken maaien haal je het hoogste rendement van je graspercelen.' Daar draait het volgens hem ook steeds meer om: het maximale nut halen uit de grond. 'We moeten zo veel mogelijk rendement van elk perceel proberen te halen.'